

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 53. Joannes Talaja Patriarcha Alexandrinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

runt; ex quo videmus, adhucdum ali-
 quos superfuisse post Reconciliationem
 sub Alexandro ante annos septuaginta
 initam.

Sæculum V.
 A. C. 482.
 Sup. XXIII
 §. 26.

§. LIII.

*Joannes Talaja Patriarcha Alexan-
 drinus.*

Interea Timotheus *Solofaciote*, cum se *Felix ep. 1.*
 morti proximum sentiret, Legatos *to. 4.*
 Constantinopolim misit, qui tam suo, *Conc. p. 1050*
 quam omnium Clericorum suorum No- *C. Gesta de*
 mine Imperatorem rogarent, ut ipsis li- *Nom. Acac.*
 bertas fieret eligendi Successorem, qui *p. 1081.*
 ex Clericis Catholicis assumeretur, & a
 Catholicis ordinaretur. Has litteras
 deferre Talajæ Presbytero, & Ecclesiæ
 Alexandrinæ œconomio Legationis Prin-
 cipi mandatum. Imperator, quod Pa-
 triarcha, & Clerici ejus postulabant,
 concessit, & in suo Rescripto Joannem
 Presbyterum magnis laudibus extulit.
 Itaque Constantinopoli redeuntem Po-
 pulus Alexandrinus jam tunc respicere
 cœpit, tanquam designatum in Cathedra *Liber. brev.*
 Alexandrina Successorem Timothei, qui *c. 16.*
 paucos post dies anno Episcopatus vige- *Sup. §. 20.*
 simo tertio, mense sexto, id est, circa
 annum 482. in Pace obdormivit; lenis-
 simum viri ingenium, quibusdam animi
 fragilitas videbatur, nam quamvis ipsum
 Imperator per litteras monuisset, ne to-

K k k § leraret

Sæculum V.
A.C. 482. leraret Hæreticos conventus agentes, & Baptismum conferentes, nullum tamen in eos rigorem adhibebat. Hinc illi in foris, & Ecclesiis clamabant: *etsi tecum non communicemus, tamen amamus.*

Post obitum Timothei, Episcopi, Clerici, & Monachi ipsius Communionis, id est, Catholici, elegerunt Joannem Talajam, qui absque mora per epistolas Synodales Simplicio Papæ, & Calendionis Patriarchæ Antiocheno suam ordinationem notam fecit. At non eodem modo ipsi curæ fuit hac de re Acacium Constantinopolitanum certiozem reddere. Multum

Liber. c. 17. confidebat in amicitia Illi, officiorum Magistris, hujus enim fidem largitionibus sibi conciliaverat; cum omnia bona Ecclesiæ Alexandrinæ, utpote œconomus, administraret. Igitur epistolas, quas ad Imperatorem, & Acacium dabat, ad ejus manus direxit, easque ferendas tradidit uni ex Magistrarianis; is, cum Illum Constantinopoli non invenisset, litteras nec Imperatori, ne Patriarchæ Acacio reddidit, sed recta Antiochiam, ubi Illus tunc versabatur, contendit.

Acacius, aliunde comperta Joannis Talajæ ordinatione, offensum se credit, quod ab ipso Litteras Synodales non accepisset. Ergo ob causæ similitudinem jungitur Episcopo Gennadio, Timothei Solofaciolo Propinquo, qui se quoque Joanne

Joanne contemptum querebatur. Am-
 bo opera Petri Mongi Fautorum, quos in ^{Sæculum V.}
 aula habebat, usi sunt, ut Joannes Talaja ^{A.C. 482.}
 coram Imperatore accusaretur. Dice-
 bant; indignum esse Episcopatu, quod ^{Joannes Ta-}
 vivo Timotheo *Solofaciolo* Statum Cleri-
 calem relinquere voluerit, & ille ipse
 fuerit, qui eidem Timotheo persuasisset, ut
 Nomen Dioscori in Diptycha reciperet.
 Præterea Joannem Perjurii arguebant,
 dicentes, tunc, cum Constantinopolim
 mitteretur, palam fuisse factum, quod ^{Evagr. III.}
 Episcopatum Alexandrinum ambiret, & ^{c. 12.}
 coactum, juramento se obstringere, ne
 unquam hanc Dignitatem appeteret.
 Rursus Imperatori Acacius suggerebat,
 Petrum Mongum Populo Alexandrino
 esse acceptissimum, & si in hanc Sedem
 assereretur, fore, ut universa illa Ecclesia
 in Communionis unitatem coalesceret.
 A Petro etiam Legati advenerunt, qui,
 si ipse Episcopus esset, hanc concordiam
 spondebant. Acacius eos magno gau-
 dio exceptos, in conspectum Imperato-
 ris adduxit.

Igitur Zeno Imperator ante omnia
 ad Simplicium Papam epistolam dedit,
 in qua Joannem Sede Alexandrina in-
 dignum, quod Perjurii reus esset, judi-
 cabat, existimans, ad reducendam Eccle-
 siarum Concordiam, magis proficuum
 fore, si huic Cathedræ Petrus restituere-
 tur.

Sæculum V.
A.C. 482.

Simpl. ep.
17.

tur. Simplicius Papa, accepta Joanni Synodali epistola, jam ejus ordinationem confirmaturus erat, sed redditis sibi Imperatoris litteris rem distulit, responditque, se super hac ordinatione jam in neutram partem pronunciare posse, at vero, ut Petrus restitueretur, nullatenus consentire. *Hic vir, inquit, Hæreticorum socius, imo & Dux fuit. Quoties rogavi, ut Alexandria expelleretur? quod modo promittat, se veram Fidem professurum, clementissime habebitur, si ad Ecclesie Communionem admittatur, verumtamen ad Dignitatem Sacerdotii minime elevandus, ne fictæ abjuratæ specie plenam Hæresin docendi libertatem nanciscatur. Id vero multo magis timendum, quod in Pastorem exoptari dicatur ab illis ipsis, in quorum societate se olim ab Ecclesie sinu separavit.* Papa in eundem sensum Acacio 15. Junii anno 482. scripsit.

§. LIV.

Zenonis Henoticum.

Zeno Imperator, Pontificis detrectatione irritatus, datis ad Pergamium Ducem Ægypti, & Apollonium Præfectum litteris, jussit, ut Joanne Alexandria expulso, Petrum in Sedem Patriarchalem immitterent; Tum Acacius, juncta cum illis opera, qui Petri Partes tuebantur, Imperatori persuasit, ut celebratum illud Edictum

*Gesta de
Nom. Aca.
Liber.*